

(Međunarodne novine, br. 1/2002)

Na temelju članka 30. stavka 1. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (»Narodne novine«, broj 28/96), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 20. prosinca 2001. godine donijela

UREDBU

O OBJAVI UGOVORA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I SAVEZNE VLADE SAVEZNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE O UZAJAMNOM POTICANJU I ZAŠTITI ULAGANJA

Članak 1.

Objavljuje se Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Savezne vlade Savezne Republike Jugoslavije o uzajamnom poticanju i zaštiti ulaganja sklopljen u Zagrebu, 18. kolovoza 1998. godine u izvorniku na hrvatskom, engleskom i srpskom jeziku.

Članak 2.

Tekst međunarodnog ugovora u izvorniku na hrvatskom jeziku glasi:

UGOVOR IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I SAVEZNE VLADE SAVEZNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE O UZAJAMNOM POTICANJU I ZAŠTITI ULAGANJA

Vlada Republike Hrvatske i Savezna vlada Savezne Republike Jugoslavije (u daljnjem tekstu »Ugovorne stranke«);

Želeći poticati veću međusobnu gospodarsku suradnju glede ulaganja državljana i pravnih osoba jedne Ugovorne stranke na teritoriju druge Ugovorne stranke;

Svjesne da će dogovor o statusu koji treba pripasti takvom ulaganju poticati tijekom privatnog kapitala i gospodarski razvoj Ugovornih stranaka;

Suglasne da će stabilni okvir za ulaganja pomoći da se gospodarski izvori najviše moguće i učinkovito koriste te da će povećati životni standard;

Odlučivši zaključiti Ugovor o uzajamnom poticanju i zaštiti ulaganja;

Ugovorile su kako slijedi:

Članak 1.

DEFINICIJE

Za potrebe ovog Ugovora:

1. Izraz »ulaganje« znači svaki oblik imovine koju ulagatelji jedne Ugovorne stranke ulažu na teritoriju druge Ugovorne stranke sukladno njenim zakonima i propisima, te uključuje poglavito, iako ne isključivo:

a) pokretnu i nepokretnu imovinu kao i sva ostala stvarna prava kao što su hipoteke, prava zadržaja, založna prava, plodouživanje i slična prava;

b) dionice, udjele i zadužnice društva i svaki drugi oblik sudjelovanja u društvu;

c) potraživanja u novcu ili u bilo kojoj činidbi koja ima gospodarsku vrijednost;

d) prava intelektualnog vlasništva, kako su definirana u multilateralnim ugovorima sklopljenim pod okri-ljem Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo, u mjeri u kojoj su obje Ugovorne stranke njihove stranke, a koja uključuju, ali se ne ograničavaju na prava industrijskog vlasništva, autorska i srodna prava, žigove, patente, modele i uzorke – industrijski dizajn i tehničke postupke, prava biljnih vrsta, know how, poslovne tajne, trgovačka imena i ugled tvrtke;

e) pravo na sudjelovanje u gospodarskim i poslovnim aktivnostima sukladno zakonu i ugovoru, uključujući koncesije na istraživanje, pripremu, vađenje i eksploataciju prirodnih dobara.

Svaka promjena oblika u kojem se imovina ulaže ili ponovno ulaže neće utjecati na prirodu samog ulaganja.

2. Izraz »ulagatelj« u odnosu na obje Ugovorne stranke znači:

a) fizičku osobu koja ima državljanstvo jedne Ugovorne stranke, a koja ulaže na teritoriju druge Ugovorne stranke;

b) pravnu osobu inkorporiranu, osnovanu ili na drugi način pravovaljano organiziranu u skladu sa zakonima i propisima jedne Ugovorne stranke, a koja ima svoje sjedište te obavlja stvarnu poslovnu djelatnost na teritoriju iste Ugovorne stranke i ulaže na teritoriju druge Ugovorne stranke;

3. Izraz »povrati« znači prihode ostvarene ulaganjem, a uključuje poglavito, iako ne isključivo: dobit, dividende, kamate, dobitke od kapitala, tantijeme, honorare, naknade za patente i licence, te razne druge naknade;

4. Izraz »bez odgađanja« značit će razdoblje koje je uobičajeno potrebno za dovršenje potrebnih formalnosti za prijenos plaćanja. Navedeno razdoblje započet će danom podnošenja zahtjeva za prijenos te ono ne može niti u jednom slučaju biti duže od mjesec dana.

5. Izraz »slobodno prenosiva valuta« značit će bilo koju valutu koju Međunarodni monetarni fond povremeno odredi kao slobodno upotrebljivu valutu sukladno člancima Ugovora Međunarodnog monetarnog fonda kao i njegovim izmjenama i dopunama.

6. Izraz »teritorij« znači:

– glede Republike Hrvatske: teritorij Republike Hrvatske kao i ona područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i podzemlje, nad kojima Republika Hrvatska vrši, u skladu s međunarodnim pravom, svoja suverena prava i jurisdikciju;

– glede Savezne Republike Jugoslavije: teritorij Savezne Republike Jugoslavije kao i ona područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i podzemlje, nad kojima Savezna Republika Jugoslavija vrši, u skladu s međunarodnim pravom, svoja suverena prava i jurisdikciju;

Članak 2.

POTICANJE I DOPUŠTANJE ULAGANJA

1. Svaka Ugovorna stranka poticat će i stvarati povoljne uvjete za ulaganja ulagatelja druge Ugovorne stranke na njezinom teritoriju, te će, u skladu sa svojim zakonima i propisima, dopuštati takva ulaganja.

2. Radi poticanja uzajamnih tijekom ulaganja svaka od Ugovornih stranaka nastojat će drugu Ugovornu stranku na zahtjev bilo koje od Ugovornih stranaka izvijestiti o mogućnostima ulaganja na njezinom teritoriju.

3. Svaka će od Ugovornih stranaka, kad god je to potrebno, sukladno svojim zakonima i propisima, bez odgađanja odobriti dozvole nužne za aktivnosti konzultanata ili stručnjaka koje angažiraju ulagatelji druge Ugovorne stranke.

4. Svaka će od Ugovornih stranaka, sukladno svojim zakonima i propisima u svezi s ulaskom, boravkom i radom fizičkih osoba, razmotriti u dobroj volji i s dužnom pažnjom, bez obzira na državljanstvo, zahtjeve za ulazak, privremeni boravak i rad rukovodećeg osoblja uključujući

vrhunske menadžere i tehničko osob-lje koje je zaposleno za potrebe ulaganja na njezinom teritoriju. Članovima uže obitelji rukovodećeg osob-lja bit će dodijeljen jednak tretman glede ulaska i privremenog boravka u Ugovornoj stranci domaćinu.

Članak 3.

ZAŠTITA ULAGANJA

1. Svaka od Ugovornih stranaka na svom će teritoriju pružiti punu pravnu zaštitu i sigurnost ulaganjima i povratima ulagatelja druge Ugovorne stranke. Niti jedna od Ugovornih stranaka neće proizvoljnim ili diskriminacijskim mjerama ometati razvitak, upravljanje, održavanje, korištenje, uživanje, širenje, prodaju ili eventualnu likvidaciju takvih ulaganja. Svaka od Ugovornih stranaka poštovat će svaku drugu obvezu koju je eventualno preuzela u odnosu na ulaganja ulagatelja druge Ugovorne stranke.
2. Ulaganjima ili povratima ulagatelja bilo koje od Ugovornih stranaka na teritoriju druge Ugovorne stranke odobrit će se pošten i pravičan tretman sukladno međunarodnom pravu i odredbama ovog Ugovora.

Članak 4.

NACIONALNI TRETMAN I TRETMAN NAJPOVLAŠTENIJE NACIJE

1. Niti jedna od Ugovornih stranaka neće na svom teritoriju ulaganjima i povratima ulagatelja druge Ugovorne stranke odobriti tretman koji je manje povoljan od onoga kojeg odobrava ulaganjima i povratima svojih vlastitih ulagatelja, ili ulaganjima i povratima ulagatelja neke treće države, što god je povoljnije za ulagatelje.
2. Niti jedna od Ugovornih stranaka neće na svom teritoriju odobriti ulagateljima druge Ugovorne stranke, a u svezi s upravljanjem, održavanjem, uživanjem, korištenjem ili raspolaganjem njihovim ulaganjem, tretman koji je manje povoljan od tretmana kojeg odobrava svojim vlastitim ulagateljima ili ulagateljima neke treće države, što god je povoljnije za ulagatelje.
3. Odredbe stavaka 1. i 2. ovog članka neće se tumačiti tako da obvezuju jednu Ugovornu stranku da proširi na ulagatelje druge Ugovorne stranke korist od bilo kojega tretmana, prednosti ili privilegije kojeg je prva Ugovorna stranka odobrila temeljem:
 - a) neke postojeće ili buduće carinske ili gospodarske unije, područja slobodne trgovine ili sličnih međunarodnih sporazuma, kojeg je jedna od Ugovornih stranaka sada stranka ili će to postati u budućnosti;

b) bilo kojeg međunarodnog ugovora ili dogovora koji se u cijelosti ili dijelom odnosi na oporeziva-nje.

Članak 5.

IZVLAŠTENJE

1. Ugovorna stranka neće izravno ili neizravno izvlastiti ili nacionalizirati na svojem teritoriju ulaganje ulagatelja druge Ugovorne stranke ili poduzeti bilo koju mjeru ili mjere koje imaju jednaki učinak (u daljnjem tekstu »izvlaštenje«) osim:

- a) sa svrhom koja je u javnom interesu,
- b) na nediskriminacijskoj osnovi,
- c) u skladu sa zakonom propisanim postupkom, i
- d) uz plaćanje pravovremene, odgovarajuće i učinkovite naknade.

2. Naknada će biti plaćena bez odgađanja.

3. Naknada će biti jednaka stvarnoj tržišnoj vrijednosti izvlaštenog ulaganja neposredno prije nego što je došlo do izvlaštenja. Stvarna tržišna vrijednost neće odražavati nikakvu promjenu vrijednosti koja je nastala zbog toga što je izvlaštenje postalo ranije javno poznato.

4. Naknada će se moći potpuno ostvariti te slobodno prenositi.

5. Zakonom propisani postupak uključuje, poglavito, pravo ulagatelja Ugovorne stranke, koja tvrdi da je pogođena izvlaštenjem druge Ugovorne stranke, na pravovremeno ispitivanje njegovog slučaja, uključujući vrednovanje ulaganja od strane sudskog ili nekog drugog neovisno ovlaštenog tijela te Ugovorne stranke, te plaćanje naknade sukladno odredbama ovog članka.

Članak 6.

NAKNADA ZA ŠTETU ILI GUBITAK

1. Kada ulaganja ulagatelja jedne od Ugovornih stranaka pretrpe gubitak ili štetu uslijed rata ili drugog oružanog sukoba, građanskih nemira, izvanrednog stanja u zemlji, ustanka, nereda ili sličnih događaja na teritoriju druge Ugovorne stranke, potonja Ugovorna stranka će im pružiti tretman glede restitucije, odštete, naknade ili drukčijeg rješenja, ne manje povoljan od onog koje

potonja Ugovorna stranka pruža svojim vlastitim ulagateljima ili ulagateljima neke treće države, što god je od toga povoljnije za ulagatelje.

2. Bez prejudiciranja stavka 1. ovog članka, ulagateljima jedne Ugovorne stranke koji u bilo kojem od slučajeva koji se spominju u tom stavku pretrpe štetu ili gubitak na teritoriju druge Ugovorne stranke koji su posljedica:

- a) rekviiranja njihovog vlasništva ili dijela vlasništva od strane njenih snaga ili tijela vlasti;
- b) uništenja njihovog vlasništva ili dijela vlasništva od strane njenih snaga ili tijela vlasti koje nije bilo uzrokovano borbenom akcijom ili nije bilo neophodno u danoj situaciji,

bit će odobrena pravovremena restitucija te odgovarajuća i učinkovita naknada za štetu ili gubitak koji su pretrpjeli tijekom razdoblja rekviiranja, kao posljedicu uništenja njihovog vlasništva. Proizašla plaćanja bit će izvršena u slobodno konvertibilnoj valuti i moći će se slobodno prenositi bez nepotrebnog odgađanja.

Članak 7.

PRIJENOSI

1. Svaka će Ugovorna stranka osigurati da sva plaćanja u svezi s ulaganjem ulagatelja druge Ugovorne stranke na njenom teritoriju budu slobodno prenosiva u i iz njenog teritorija bez odgađanja. Takvi će prijenosi uključivati, poglavito, iako ne isključivo:

- a) temeljni kapital i dodatne iznose za održavanje i povećanje ulaganja;
- b) povrate;
- c) plaćanja prema ugovoru uključujući zajam u svezi s ulaganjem;
- d) prihode od prodaje te cjelokupne ili djelomične likvidacije ulaganja;
- e) plaćanja nanade iz članaka 5. i 6. i 8. Ugovora;
- f) plaćanja koja su proizašla iz rješenja ulagačkog spora iz članaka 10. i 11. Ugovora;
- g) plaće i ostale zarade osoblja angažiranog iz inozemstva u svezi s ulaganjem.

2. Svaka će Ugovorna stranka osigurati da prijenosi iz stavka 1. ovog članka budu izvršeni u slobodno konvertibilnoj valuti po službenom tečaju važećem na dan prijenesa na teritoriju Ugovorne stranke gdje se ulaganje ostvaruje.

3. Svaka će Ugovorna stranka osigurati da u razdoblju od nastanka slučajeva iz članka 5., 6. i 8. do dana prijenosa plaćanja i isplate uz naknadu bude obračunata kamata po stopi LIBOR i plaćena sukladno odredbama stavaka 1. i 2. ovog članka.

Članak 8.

SUBROGACIJA

1. Ako jedna Ugovorna stranka ili agencija koju je ona odredila (za potrebe ovog članka »Prva Ugovorna stranka«) izvrši plaćanje temeljem odštete isplaćene u svezi s ulaganjem na teritoriju druge Ugovorne stranke (za potrebe ovog članka: »Druga Ugovorna stranka«), Druga će Ugovorna stranka priznati:

a) prijenos na Prvu Ugovornu stranku svih prava i zahtjeva stranke koja je primila odštetu prema zakonu ili na temelju pravnog posla; i

b) da Prva Ugovorna stranka ima pravo ostvarivati takva prava i provoditi takve zahtjeve temeljem subrogacije, u istom opsegu kao i stranka koja je primila odštetu te će preuzeti obveze u svezi s ulaganjem.

2. Prva će Ugovorna stranka pod svim uvjetima imati pravo na:

a) isti tretman u svezi s pravima, zahtjevima i obvezama njime stečenim, temeljem prijenosa; i

b) bilo kojih plaćanja primljenih sukladno tim pravima i zahtjevima,

kao što je stranka koja je primila odštetu imala pravo primiti istu temeljem ovog Ugovora, u svezi s tim ulaganjem i vezanim povratima.

Članak 9.

PRIMJENA DRUGIH ODREDBI

Ako zakonske odredbe jedne od Ugovornih stranaka ili postojeće međunarodne obveze ili one koje će nastati kasnije između Ugovornih stranaka sadrže, uz ovaj Ugovor, pravilo, bilo općenito ili specifično, koje ulaganjima ulagatelja druge Ugovorne stranke daje pravo na povoljniji tretman od onog koji je predviđen ovim Ugovorom, takvo pravilo će, u mjeri u kojoj je povoljnije, prevladati nad ovim Ugovorom.

Članak 10.

RJEŠAVANJE ULAGAČKIH SPOROVA IZMEĐU UGOVORNE STRANKE I ULAGATELJA DRUGE UGOVORNE STRANKE

1. Svaki ulagački spor između Ugovorne stranke i ulagatelja druge Ugovorne stranke rješavat će se pre-govorima.
2. Ako se spor iz stavka 1. ovog članka ne može riješiti u razdoblju od šest (6) mjeseci od pisane obavijesti, spor će na zahtjev ulagatelja, biti podnesen na rješavanje:
 - a) nadležnom sudu Ugovorne stranke; ili
 - b) arbitraži u skladu s ovim člankom prema:
 - (i) Konvenciji o rješavanju ulagačkih sporova između država i državljana drugih država (CSID Konvencija), otvorenoj za potpis u Washingtonu 18. ožujka 1965., ako je ICSID Konvencija dostupna; ili
 - (ii) Pravilima o dodatnim mogućnostima Međunarodnog centra za rješavanje ulagačkih sporova (ICSID-ovo Dodatno tijelo), ako je ICSID-ovo Dodatno tijelo dostupno; ili
 - (iii) Arbitražnim pravilima Komisije Ujedinjenih naroda za međunarodno trgovačko pravo (UNCITRAL); ili
 - (iv) Pravilima arbitraže Međunarodne trgovinske komore (ICC).
3. Pristanak kojeg je Ugovorna stranka dala prema stavku 2, zajedno s bilo pisanim podnošenjem spora na rješavanje od ulagatelja ili s ulagateljevim unaprijed danim pisanim pristankom na takvo podnošenje, čine pisani pristanak i pisani sporazum stranaka u sporu za njegovo podnošenje na rješavanje u smislu Poglavlja II ICSID Konvencije, ICSID-ovih Pravila o dodatnim mogućnostima, članku 1. UNCITRAL-ovih arbitražnih pravila, Pravilima arbitraže ICC-a i članka II Konvencije Ujedinjenih naroda o priznanju i izvršenju stranih sudskih i arbitražnih odluka (Njujorška konvencija).
4. Odluka će biti konačna i obvezujuća, izvršena sukladno nacionalnom pravu, svaka Ugovorna stranka osigurat će priznanje i izvršenje arbitražne odluke u skladu sa svojim relevantnim zakonima i pravnim propisima.
5. Ugovorna stranka koja je stranka u sporu neće, ni u kojem stadiju postupka mirenja ili arbitraže ili izvršenja odluke, uložiti prigovor da je ulagatelj, koji je druga stranka u sporu, primio odštetu u obliku jamstva glede ukupnosti ili dijela njegovih gubitaka.

Članak 11.

RJEŠAVANJE SPOROVA IZMEĐU UGOVORNIH STRANAKA

1. Sporovi između Ugovornih stranaka u svezi s tumačenjem ili primjenom ovog Ugovora, riješit će se, u mjeri u kojoj je to moguće, pregovorima.
2. Ako spor prema stavku 1. ovog članka nije moguće riješiti u razdoblju od šest (6) mjeseci, na zahtjev jedne od Ugovornih stranaka uputit će se arbitražnom sudu.
3. Takav će se arbitražni sud osnovati ad hoc kako slijedi: svaka će Ugovorna stranka imenovati jednog arbitra, a ta dva arbitra dogovorit će se o izboru državljana treće države za njihovog predsjedatelja. Ti će arbitri biti imenovani u roku od dva (2) mjeseca od dana kada je jedna Ugovorna stranka obavijestila drugu Ugovornu stranku o svojoj namjeri da uputi spor na rješavanje arbitražnom sudu, a njihov predsjedatelj bit će imenovan tijekom dva (2) sljedeća mjeseca.
4. Ako se ne poštuju rokovi navedeni u stavku 3. ovog članka, bilo koja od Ugovornih stranaka može, u nedostatku drugog odgovarajućeg dogovora, pozvati predsjednika Međunarodnog suda da izvrši neophodna imenovanja. Ako je predsjednik Međunarodnog suda državljanin jedne od Ugovornih stranaka ili je na drugi način spriječen u obavljanju spomenute dužnosti, potpredsjednik, ili u slučaju njegove spriječenosti, sljedeći po rangu član Međunarodnog suda, bit će pozvan da pod istom uvjetima obavi neophodna imenovanja.
5. Arbitražni će sud ustanoviti vlastita pravila postupka.
6. Arbitražni će sud donijeti svoju odluku na temelju ovog Ugovora i u skladu s pravilima međunarodnog prava. Arbitražni će sud donijeti odluku većinom glasova; odluka je konačna i obvezujuća.
7. Svaka će Ugovorna stranka snositi troškove svog člana i svog pravnog zastupanja u arbitražnom postupku. Troškove predsjedatelja i preostale troškove obje će Ugovorne stranke snositi u jednakim dijelovima. Arbitražni sud odlučit će o konačnom plaćanju troškova, uzimajući u obzir presudu i odgovornost za nastanak ovih troškova.

Članak 12.

PRIMJENA UGOVORA

Ovaj Ugovor primjenjuje se na ulaganja izvršena nakon njegova stupanja na snagu te se neće ni u kojem slučaju primjenjivati na ulaganja izvršena prije njegovog stupanja na snagu.

Članak 13.

TRAJANJE I PRESTANAK UGOVORA

1. Ovaj Ugovor stupa na snagu danom primitka posljednje obavijesti diplomatskim putem, kojom jedna od Ugovornih stranaka obavještava drugu o ispunjenju uvjeta predviđenih njenim unutarnjim zakonodavstvom za stupanje na snagu ovog Ugovora.
2. Ovaj će Ugovor ostati na snazi kroz razdoblje od deset (10) godina, a nakon toga se produžuje za sljedeća desetogodišnja razdoblja, osim ako jedna od Ugovornih stranaka godinu dana prije isteka početnog ili bilo kojeg sljedećeg razdoblja, ne obavijesti drugu Ugovornu stranku o svojoj namjeri otkaza Ugovora. U tom će slučaju, obavijest o otkazu stupiti na snagu istekom tekućeg razdoblja od deset (10) godina.
3. Glede ulaganja izvršenih prije datuma kada je obavijest o otkazu ovog Ugovora stupila na snagu, odredbe ovog Ugovora bit će i dalje na snazi tijekom razdoblja od deset (10) godina od dana otkaza ovog Ugovora.

Sastavljeno u Zagrebu, dana 18. kolovoza 1998. godine, u dva izvornika, na hrvatskom, srpskom, i engleskom jeziku, pri čemu su sva tri teksta jednako vjerodostojna. U slučaju neslaganja u tumačenju, mjerodavan je tekst na engleskom jeziku.

ZA VLADU

REPUBLIKE HRVATSKE

dr. Mate Granić, v. r.

potpredsjednik Vlade Republike

Hrvatske i ministar vanjskih poslova

ZA SAVEZNU VLADU SAVEZNE

REPUBLIKE JUGOSLAVIJE

Živadin Jovanović, v. r.

savezni ministar

vanjskih poslova

Članak 3.

Provedba međunarodnog ugovora iz članka 1. ove Uredbe u djelokrugu je Ministarstva gospodarstva.

Članak 4.

Ova Uredba stupa na snagu osmog dana od dana objave u »Narodnim novinama«.